Depending on the circumstances of detection of the fact of illegal sale of narcotic drugs and psychotropic substances, each typical investigative situation combines various components, which include procedural, organizational-tactical, informational, tactical and psychological.

The classifications of typical investigative situations are based on the presence or absence of information relevant to the main tasks of the investigation, the amount of such information and methods of obtaining it, which further affects the further investigation of criminal offenses.

The study of the problems of typical investigative situations related to the investigation of the distribution of narcotic drugs and psychotropic substances using the Internet is of great importance for the development of forensic methods of investigating these types of crimes. In our opinion, the typical investigative situations that have been proposed will help to optimize investigative activities, reduce the latency of the analyzed crime, as well as intensify scientific research in this, of course, relevant area of research.

Keywords: typical investigative situation, illegal sale of narcotic drugs and psychotropic substances, criminal proceedings, investigative (search) actions, Internet network.

DOI: 10.33766/2524-0323.91.278-285

УДК 343.98

В. М. Плетенець,

кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри криміналістики,
судової медицини та психіатрії
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
(м. Дніпро, Україна)

e-mail: viktor_plet@i.ua

<https://orcid.org/0000-0002-3619-8624>

ДЕЯКІ АСПЕКТИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ ОСІБ В УМОВАХ ПРОТИДІЇ ДОСУДОВОМУ РОЗСЛІДУВАННЮ

Стаття присвячена розгляду окремих аспектів забезпечення безпеки осіб в умовах протидії досудовому розслідуванню. У роботі наголошується, що однією з причин сформованої криміногенної обстановки є тиск на учасників кримінального провадження. Звертається увага, що, наприклад, так звані добросовісні учасники (свідки, потерпілі, співучасники), відчуючи загрозу безпеці власній або близьким, можуть відмовлятися від раніше даних свідчень, змінювати їх, уникати явки до правоохоронних органів, залишати місце постійного мешкання тощо. Наголошується, що між кількістю отримуваної в ході розслідування інформації та відчуттям захищеності відповідним учасником провадження може бути простежена пряма залежність.

Ключові слова: учасники провадження, заходи забезпечення безпеки, тиск, протидія розслідуванню.

Постановка проблеми. Протиправний вплив із боку зацікавлених осіб на учасників провадження визнається найбільш розповсюдженим засобом підриву системи кримінального правосуддя. Ще Г. Грос звертав увагу на наявність протидії розслідуванню, зокрема, шляхом давання неправдивих показань, удаваності з боку обвинува-

ченого чи свідка під час допиту [1, с. 125, 365]. З того часу вдосконалювалося криміналістичне забезпечення процесу розслідування відповідно до можливостей технічного та наукового прогресу. Проте й прояви протидії розслідуванню з боку зацікавлених осіб трансформувалися й розвивалися не менш інтенсивно. Сукупність указаних обставин призвели до формування криміногенної обстановки в Україні.

Так, згідно зі статистичними даними Генеральної прокуратури, за 10 місяців 2020 року було зареєстровано 312 507 кримінальних правопорушень, за якими лише в 129 398 фактів, тобто в 41 %, вручено повідомлення про підозру [2]. Наведені відомості свідчать про проблемну ситуацію, на формування якої можуть впливати прояви протидії розслідуванню взагалі та тиск на його учасників зокрема.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Теоретичну основу дослідження склали роботи таких науковців, як: А. В. Абабкова, А. В. Агутіна, В. А. Азарова, Е. У. Бабасової, А. Ю. Епіхіна, А. М. Жукова, О. А. Зайцева, З. З. Зинатуліна, В. С. Зеленецького, В. Н. Ісипкіна, А. М. Ларііна, Л. В. Лівшица, С. Л. Марченко, В. Я. Шапакідзе, С. П. Щербі та ін. Питання забезпечення безпеки учасників привертало увагу також і практиків, що трансформувалося в прийнятий ще в 1993 році закон України «Про забезпечення безпеки осіб, котрі беруть участь у кримінальному судочинстві» [3], яким регламентовано права й обов'язки осіб, які потребують захисту, права й обов'язки органів, які забезпечують безпеку, а також визначено заходи забезпечення безпеки та механізм їх реалізації.

Варто наголосити, що в залежності від ступеня тиску на учасників провадження можуть спостерігатися їх реакції. Так, наприклад, так звані добросовісні учасники (свідки, потерпілі, співучасники), відчувачи загрозу безпеці власній або близьким, можуть відмовлятися від раніше даних свідчень, змінювати їх, уникати явки до правоохоронних органів, залишати місце постійного мешкання тощо. Зазначене дозволяє наголосити на тому, що між кількістю отримуваної в ході розслідування інформації та відсутністю захищеності відповідним учасником провадження може бути простежена пряма залежність. Відповідно, умовою отримання відомостей по кримінальному провадженню виступає безпека його учасників. Таким чином, наведене обумовлює необхідність приділення питанню забезпечення безпеки учасників належної уваги.

Формулювання цілей. Метою статті є висвітлення деяких аспектів забезпечення безпеки осіб в умовах протидії досудовому розслідуванню.

Виклад основного матеріалу. Великий тлумачний словник трактує поняття «захист» як недопущення вчинення чогось, заборону, охорону (кого/чого-небудь від нападу, замаху, ворожих дій) [4].

Стаття 2 Кримінального процесуального кодексу визначає, що основними завданнями кримінального провадження захист особи, суспільства та держави від кримінальних правопорушень, охорону прав, свобод та законних інтересів учасників кримінального провадження, а також забезпечення швидкого, повного та неупередженого розслідування і судового розгляду, з тим щоб кожний, хто вчинив кримінальне правопорушення, був притягнутий до відповідальності за ступенем своєї провини, жоден невинуватий не був обвинувачений або засуджений, жодна особа не була піддана необґрунтованому процесуальному примусу і щоб до кожного учасника кримінального провадження була застосована належна правова процедура [5].

Стаття 1 Закону України «Про оперативно-розшукову діяльність» визначає, що завданням оперативно-розшукової діяльності є пошук і фіксація фактичних даних

про протиправні діяння окремих осіб та груп, відповідальність за які передбачена Кримінальним кодексом України, розвідувально-підкривну діяльність спеціальних служб іноземних держав та організацій з метою припинення правопорушень та в інтересах кримінального судочинства, а також отримання інформації в інтересах безпеки громадян, суспільства і держави [6].

Таким чином, забезпечення безпеки громадян, суспільства розглядається як один з пріоритетних напрямків кримінального процесуального законодавства. Потребує уваги й Закон України Про забезпечення безпеки осіб, які беруть участь у кримінальному судочинстві. Так у ст. 7 надаються заходи забезпечення безпеки, якими є:

- особиста охорона, охорона житла та майна;
- видача спеціальних засобів індивідуального захисту та сповіщення про небезпеку;
- використання технічних засобів контролю й прослуховування телефонних та інших переговорів, візуальне спостереження;
- заміна документів та зміна зовнішності;
- зміна місця роботи або навчання; переселення в інше місце проживання;
- поміщення до шкільної виховної установи або установ органів соціального захисту населення;
- забезпечення конфіденційності відомостей про особу;
- закритий судовий розгляд [7].

Результативність кожного окремого виду з наведеного переліку заходів забезпечення безпеки обумовлена потребою визначення правоохоронцями найбільш раціонального способу дій.

Як зазначає В. С. Зеленецький, визначення оптимальної лінії поведінки з боку посадових осіб правоохоронного органу при застосуванні заходів забезпечення безпеки передбачає необхідність урахування конкретної ситуації. Крім того, на практиці в процесі боротьби зі злочинністю реалізуються різні варіанти застосування одного й того ж засобу безпеки в різних сформованих ситуаціях, що дозволяє говорити про функціональну поліваріантність засобів безпеки [8, с. 116]. Тобто, рішення про застосування відповідного заходу забезпечення безпеки мають прийматися правоохоронцями з урахуванням їх потреби та усвідомленням обмежень для особи, до якої він ужитий.

Під такою безпекою осіб у кримінальному судочинстві Б. В. Щур розуміє таке: найбільш оптимальну систему заходів; сукупність (систему) тактичних прийомів забезпечення безпеки; оптимальні криміналістичні рекомендації щодо забезпечення безпеки; структурну залежність заходів безпеки [9, с. 11].

Правильність рішень у прийнятті заходів безпеки демонструватимуть відношення слідчого, як представника держави, до відповідних учасників, що надаватиме їм моральної підтримки в необхідності застосування до них розглядуваних заходів як вимушеного кроку, більш свідомого ставлення до цього, стимулюватиме до висвітлення всіх обставин вчиненого кримінального правопорушення тощо. Таким чином, вивіреність рішень слідчого взагалі та застосування заходів забезпечення безпеки учасників розслідування мають підпорядковуватися тактиці діяльності.

За результатами проведених групою дослідників опитувань і вибіркового інтерв'ювання серед лікарів спеціалізованих лікувальних закладів (системи МВС і Служби безпеки України), а також працівників спеціальних підрозділів із питань виконання законодавства, що регулює забезпечення безпеки учасників кримінального судочинства, працівників суду, прокуратури й інших правоохоронних органів, переважна більшість респондентів висловилися про доцільність зміни зовнішності осіб, які потребують державного захисту, поряд із застосуванням заходів щодо зміни біографічних даних, зміни місця проживання, навчання або роботи тощо [10, с. 28].

Набув також поширення макіяж, для чого використовуються косметичні засоби, зміна кольору та стилю зачіски, перманентний татуаж – татуювання різними фарбами різних ділянок обличчя для придання їм більшої виразності та зміни візуального сприйняття зовнішності особи.

Розглядувані зміни в зовнішності є недовготривалими та не викликатимуть труднощів як із отриманням згоди особи, до якої застосовується захід, так і з його реалізацією (наприклад, у якомусь салоні краси).

Потребує уваги питання можливості здійснення, наприклад, хірургічного втручання шляхом вживлення штучних імплантатів у різні частини тіла для зміни форми та розмірів (пропорцій).

Можуть здійснюватися й такі зміни зовнішності людини, як:

- блефаропластика – зміна форми й розмірів очей;
- ліпосакція – зміна форми й розмірів окремих частин тіла шляхом видалення, як правило, способом вакуумного відкачування, жирових тканин;
- ліфтинг (ріпідектомія) – зміна зовнішнього вигляду особи шляхом підтягування шкіри;

- отогластика – зміна форми й розмірів вух;
- риноластика – зміна форми й розмірів носа та інші.

Однак, із реалізацією подібних втручань виникає висока ймовірність труднощів, зокрема:

- зі згодою відповідних учасників, щодо яких здійснюється захист;
- необхідністю використання послуг фахівців відповідного профілю в умовах спеціалізованих клінік;
- матеріальними витратами держави, що буде оплачувати подібні витрати.

На подібну операцію особа може наважитися як на останній шанс врятуватися від небезпеки, з усвідомленням того, що «життя» їй вже не належить і повернутися до нього вона, скоріше за все, не зможе.

Наше твердження засноване на результатах інтерв'ювання, згідно з яким близько 97 % осіб дали негативну відповідь на можливість здійснення хірургічного втручання для здійснення заходів забезпечення безпеки.

Процесуальну безпеку свідків В. Я. Шапакідзе виділяє як загальне поняття, складовими якої є фізична, психологічна та матеріальна безпека. Фізична безпека – це стан захищеності особи від будь-якого неправомірного посягання на її життя, здоров'я, тілесну недоторканність, свободу пересування та вибір місця перебування або проживання. Психологічна безпека – це стан захищеності особи від будь-якого вторгнення в її психічну діяльність у зв'язку з участю в кримінальному процесі, що штучно створює критичну життєву ситуацію у вигляді стресів, конфліктів, кризи і (або) спричинює сукупно шкоду її здоров'ю. Матеріальна безпека – це стан захищеності особи від будь-

якого неправомірного посягання на її майно, наявні або потенційні доходи та матеріальні гарантії повноцінного учасника кримінального судочинства [11, с. 8].

Розглядуване поняття захисту потерпілих і свідків має включати забезпечення всіх трьох компонентів, наведених В. Я. Шапакідзе. Проте зазначене варто розглядати з позиції двох сторін, котрі вступають у відносини, – держава та учасник провадження, щодо якого застосовуються заходи забезпечення безпеки, та наслідків для кожної з них.

Так для держави це, у першу чергу, матеріальна (витрати на оплату відповідних заходів захисту) та організаційна (реалізація відповідних заходів) складові, котрі ґрунтуватимуться на принципі доцільності їх реалізації.

Для учасника, до якого застосовуються заходи забезпечення безпеки, варто назвати такі складові, як:

- фізична (больові відчуття в результаті, наприклад, здійсненого хірургічного втручання);

- моральна (страждання в результаті усвідомлення неможливості повернутися до свого звичного способу життя);

- матеріальна (можливість втратити приналежне особі майно тощо).

Фактори, що сприяють фізичному, психологічному та матеріальному тиску на свідків, поділяються на *прямі* (наприклад, суперечливість та недосконалість окремих кримінальних та кримінально-процесуальних норм; низький професійний та освітній рівень осіб, здійснюючих розкриття та розслідування злочинів; відсутність обліку осіб, які здійснюють вплив на свідків; можливість отримання відомостей про біографічні дані різних осіб та ін.) та *непрямі* (наприклад, слабка насиченість духовної сфери суспільства; різний рівень життя громадян; діяльність засобів масової інформації в розповсюдженні тих або інших відомостей та ін.) [12]. Водночас механізм забезпечення зазначених складових безпеки особи потребує додаткової уваги з боку держави.

Заслужують на увагу й результати інтерв'ювання слідчих, які наголосили, що їм відома можливість зміни ознак зовнішності для забезпечення захисту відповідних учасників провадження, однак подібних заходів не застосовувалося.

Наведені нами результати не виключають зазначеної можливості, однак рівень кримінальних проваджень, що розслідували проінтерв'ювані слідчі, не обумовлював такої потреби. Лише зважений підхід забезпечить правильне усвідомлення безпеки й наслідків, визначення необхідного й достатнього заходу забезпечення безпеки та його повноцінної реалізації з боку правоохоронців і дотримання відповідних обов'язків особою, до якої він застосовується.

Отже, необхідність забезпечення безпеки особи, що сприяють правосуддю, обумовлена, насамперед, реаліями сучасного кримінального судочинства. Тиск на потерпілих і свідків, примус їх до дачі свідчень в угоду зацікавленим особам ускладнює встановлення всіх обставин кримінального провадження. Латентний характер проявів тиску на учасників унеможлиблює його подолання та надання юридичної оцінки діям осіб, що його здійснювали. Зміна ситуації нам убачається в аргументованому застосуванні заходів забезпечення безпеки (фізичної, психологічної та матеріальної) учасників у відповідності до ступеня існуючого ризику.

Висновки. Отже, тільки виражені рішення слідчого в обранні відповідного заходу забезпечення безпеки, по-перше, мінімізуватимуть можливості тиску на учасника провадження; по-друге, унеможливлять негативні наслідки (у вигляді обмежень та позбавлень); по-третє, демонструватимуть зацікавленість держави в допомозі, що в цілому сприятиме результативності діяльності слідчого як із розслідування, так й упередження проявів протидії зазначеній діяльності з боку зацікавлених осіб. Це, своєю чергою, сприятиме формуванню більш високого рівня якості розслідування кримінального правопорушення з витратою меншої кількості часу, сил та засобів, що не зможе не позначитися на покращенні криміногенної обстановки в нашій державі.

У подальшому ж наші дослідження зосереджуватимуться на висвітленні такого прояву протидії досудовому розслідуванню, як зміна ознак зовнішності особами з метою уникнення ними кримінальної відповідальності.

Використані джерела:

1. Гросс Г. Руководство для судебных следователей как система криминалистики. М.: ЛексЭст, 2002. 1088 с.
2. Єдиний звіт про кримінальні правопорушення України. URL:https://old.gp.gov.ua/ua/stst2011.html?dir_id=114140&dlibid=100820&c=edit&c=fo.
3. Про забезпечення безпеки осіб, які беруть участь у кримінальному судочинстві: Закон України від 23 грудня 1993 року // *Відомості Верховної Ради України*, 1993. № 11. Ст. 51.
4. Великий тлумачний словник сучасної української мови / [уклад. і голов. ред. В. Т. Бусел]. К.; Ірпінь: Перун, 2003. 1440 с.
5. Кримінальний процесуальний кодекс України. Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям Кримінального процесуального кодексу України». Харків: Одиссей, 2012. 360 с.
6. Закон України Про оперативно-розшукову діяльність : наук. - практ. коментар./Я. Ю. Кондратьєв, І. П. Козаченко, І. Ф. Обухівський. К.: РВВ МВС України, 1993. 120 с.
7. Про забезпечення безпеки осіб, які беруть участь у кримінальному судочинстві: Закон України від 23 грудня 1993 року // *Відомості Верховної Ради України*, 1993. № 11. Ст. 51.
8. Зеленецкий В. С. Обеспечение безопасности субъектов уголовного процесса / В. С. Зеленецкий, Н. В. Куркин. Харків: КримАрт, 2000. 404 с.
9. Щур Б. В. Тактика усунення протидії розслідуванню злочинів, що вчиняються організованими злочинними групами.: автореф. дис канд. юрид. наук: спец. 12.00.09/Б. В. Щур. Харків: Національна юридична академія юридична академія імені Ярослава Мудрого, 2005. 20 с.
10. Бацько І. М. Правові аспекти зміни зовнішності суб'єктів Кримінального судочинства / І. М. Бацько, Д. І. Бацько, Л. Ф. Піскова // *Використання спеціальних знань у досудовому розслідуванні: матеріали наук.-практ. семінару (Дніпропетровськ, 13 травня 2016 р.)*. Дніпропетровськ: Дніпроп. держ. ун-т внутр. справ, 2016. 196 с.
11. Шапакидзе В. Я. Обеспечение процессуальной безопасности частных лиц в досудебном уголовном производстве : автореф. дис. на соискание ученой степени канд. юрид. наук : спец. 12.00.09 «Уголовный процесс ; криминалистика и судебная экспертиза ; оперативно-розыскная деятельность» / Вахтанг Ясонович Шапакидзе. Волгоград, 2003. 28 с.
12. Бабкина Е. В. Обеспечение безопасности свидетелей при производстве предварительного расследования по УПК РФ. дис канд. юрид. наук 12.00.09 Владимир. 2009 [Ел. ресурс]. Режим доступу:<https://www.disserscat.com/content/obespechenie-bezopasnosti-svidetelei-pri-proizvodstve-predvaritel'nogo-rassledovaniya-po-upk->

References:

1. Gross G. (2002) Rukovodstvo dlya sudebnyh sledovatelej kak sistema kriminalistiki. M.: LeksEst. [in Russian].
2. Yedynyi zvit pro kryminalni pravoporushennia Ukrainy. N. p. N. d. URL:<https://old.gov.ua/ua/stst2011.html?dirid=114140&libid=100820&c=edit&c=fo>. [in Ukrainian].
3. Pro zabezpechennia bezpeky osib, yakiberut uchast u kryminalnomu sudochynstvi: Zakon Ukrainy vid 23 hrudnia 1993 roku. (1993) *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy - Information of the Verkhovna Rada of Ukraine*, 11, art. 51. [in Ukrainian].
4. Velykyi tlumachnyi slovnyk suchasnoi ukrainskoi movy. (2003) V. T. Busel. Kyiv; Irpin: Perun. [in Ukrainian].
5. Kryminalnyi protsesualnyi kodeks Ukrainy. (2012) Zakon Ukrainy «Pro vnesennia zmin do deiakyykh zakonodavchykh aktiv Ukrainy u zv'iazku z pryiniattiam Kryminalnoho protsesualnoho kodeksu Ukrainy». Kharkiv: Odissei. [in Ukrainian].
6. Zakon Ukrainy Pro operativno-rozshukovu diialnist nauk. -prakt. komentar. (1993) Ia. Yu. Kondratiev, I. P. Kozachenko, I. F. Obushevskiy (Eds.) Kyiv: RVV MVS Ukrainy. [in Ukrainian].
7. Pro zabezpechennia bezpeky osib, yaki berut uchast u kryminalnomu sudochynstvi: Zakon Ukrainy vid 23 hrudnia 1993 roku/ (1993) *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy - Information of the Verkhovna Rada of Ukraine*, 11, art. 51. [in Ukrainian].
8. Zeleneckij V. S. (2000) Obespechenie bezopasnosti sub'ektov ugovolnogo processa. V. S. Zeleneckij, N. V. Kurkin (Eds.). Kharkiv: KrimArt. [in Russian].
9. Shchur, B. V. (2005) Taktyka usunennia protydii rozsliduvanniu zlochyniv, shcho vchyniautsia orhanizovanyymi zlochynnym hrupamy. *Extended abstract of candidate's thesis*. Kharkiv: Natsionalna yurydychna akademiia yurydychna akademiia imeni Yaroslava Mudroho». [in Ukrainian].
10. Batsko, I. M. (2016) Pravovi aspekty zminy zovnishnosti sub'ektiv Kryminalnoho sudochynstva / I. M. Batsko, D. I. Batsko, L. F. Piskova (Eds.) *Vykorystannia spetsialnykh znan u dosudovomu rozsliduvanni: materialy nauk.-prakt. seminaru (Dnipropetrovsk, 13 travnia 2016 r.)*. - *The use of special knowledge in the pre-trial investigation: materials of scientific practice. seminar (Dnepropetrovsk, May 13, 2016)*. Dnipropetrovsk: Dniprop. derzh. un-t vnutr. sprav. [in Ukrainian].
11. Shapakidze, V. Ya. (2003) Obespechenie processual'noj bezopasnosti chastnyh lic v dosudebnom ugovolnom proizvodstve. *Extended abstract of candidate's thesis*. Volgograd. [in Russian].
12. Babkina, E. V. (2009) Obespechenie bezopasnosti svidelej pri proizvodstve predvaritel'nogo rassledovaniya po UPK RF. *Candidate's thesis*. Vladimir. URL:<https://www.disserscat.com/content/obespechenie-bezopasnosti-svidetelei-pri-proizvodstve-predvaritelnogo-rassledovaniya-po-upk->. [in Russian].

Стаття надійшла до редколегії 03.09.2020

Плетенец В. Н.,

кандидат юридических наук, доцент,
доцент кафедры криминалистики, судебной медицины и психиатрии
Днепропетровского государственного университета внутренних дел
(г. Днепр, Украина)

**НЕКОТОРЫЕ АСПЕКТЫ ОБЕСПЕЧЕНИЯ БЕЗОПАСНОСТИ ЛИЦ
В УСЛОВИЯХ ПРОТИВОДЕЙСТВИЯ ДОСУДЕБНОМУ РАССЛЕДОВАНИЮ**

Статья посвящена рассмотрению отдельных аспектов обеспечения безопасности лиц в условиях противодействия досудебному расследованию. В работе отмечается, что одной

из причин сложившейся криминогенной обстановки является давление на участников уголовного производства. Обращается внимание на то, что, например, так называемые добросовестные участники (свидетели, потерпевшие, соучастники), чувствуя угрозу безопасности себе или близким, могут отказываться от ранее данных показаний, изменить их, избегать явки в правоохранительные органы, оставлять место постоянного проживания и тому подобное. Отмечается, что между количеством получаемой в ходе расследования информации и ощущением защищенности соответствующим участником производства может быть прослежена прямая зависимость.

Ключевые слова: участники производства, меры обеспечения безопасности, давление, противодействие расследованию.

Pletenets V.,

Candidate of Law, Associate Professor,
Associate professor of the Department of Criminalistics,
Forensic medicine and Psychiatry
of Dnepropetrovsk State University of Internal Affairs
(Dnipro, Ukraine)

SOME ASPECTS OF ENSURING THE SECURITY OF PERSONS IN THE CONTEXT OF OPPOSING A PRE-TRIAL INVESTIGATION

The article deals with individual aspects of ensuring the security of persons in the context of countering pre-trial investigation.

It is noted that one of the reasons for the criminogenic situation is the pressure exerted on participants in criminal proceedings. Attention is drawn to the fact that, for example, witnesses, victims and accomplices who have acted in good faith, feeling threatened by the safety of their own or those close to them, may retract, modify or avoid appearing before law enforcement agencies, Leave the place of permanent residence and so on.

It is noted that there may be a direct correlation between the amount of information received during the investigation and the sense of security felt by the person concerned.

Accordingly, the security of participants in criminal proceedings is a condition for obtaining information.

Pressure on victims and witnesses, forcing them to testify for the benefit of interested persons, It is difficult to establish all the circumstances of criminal proceedings.

It is alleged that the change in the situation is seen in the reasoned application of security measures (physical, psychological and material) of the participants in accordance with the level of risk involved.

In the conclusions, it is noted that the investigator's considered decisions in choosing the appropriate security measure to minimize the possibility of exerting pressure on the party to the proceedings, first, negative consequences in the form of restrictions and deprivations Second, to demonstrate the interest of the State in helping third, which, taken together, will contribute to the efficiency of the investigator's work, both in the investigation and in the prejudices of the reactions of the persons concerned.

Key words: production agents, security measures, pressure, resisting investigation.